

Ve dnech 5-7 srpna 2011 se naše skupina zúčastnila již tradičního sletu modelů na Bahnech u Frýdku Místku. Účastníci se standardně začali sjíždět již v pátek. Z naší skupiny na letiště dorazil jako první Mejďr s chotí a následně po nich cca kolem druhé naše výprava z Hodonína, tentokrát bez Mariána Vatiho a Marušky Goždálové, kteří jako každý rok promarnili tento víkend v Chorvatsku. Postupně tedy přijížděli i další členové skupiny a večer jsme se sešli v následující sestavě pilotů. Obrst, Mejďr, Ozzy, Barbar, Speed, Kamil, Hrabě Knochendorf, Iren a příjezd Michala a Laca byl ohlášen na sobotní ráno. Postupně jsme tedy postavili kemp a následně složili i letadla. Hrabě ještě stihl večer odzkoušet nově instalované kouření a pak jsme se společnými silami pustili do složení Ozzyho Stakena, který byl velkým lákadlem pro všechny modeláře již kempující na letišti. Po té jsme modely uklidili do připraveného hangáru a večerní zábava mohla začít. Ta probíhala v duchu diskuzí nad taktikou sobotního letu, možnostech úprav složení pyrotechniky a celkovou koncepcí našeho vystoupení, probrali jsme také, co kdo chystá na příští sezónu, po té nás přišel rozveselit Zdenek Zehnálek a protože v táboru Vuvlu bylo nezvykle klidno dostavili se i někteří jeho členové. Každopádně nejdůležitějším bodem našich diskuzí bylo, kdo bude odpalovat pyrotechniku. Vzhledem k tomu že já jsem byl v řadách Císař pánova pilotů, Laco bojoval za Královnu a Honda na tuto akci nejel, nebyl zde nikdo, kdo by měl nějaké zkušenosti s odpálením pyra. Víceméně jednohlasně byla stanovena dvojice Bára-Jana a tak jsme mohli klidně ulehnout k spánku. Sobotní ráno nás přivítalo napříč předpovědím pěkným počasím. Na stojánku jsme vystavili naše modely, kterým vévodil Ozzyho Staken. Společnými silami jsme připravili veškeré pyrotechnické efekty a krátce jsem zaškolil náš nový odpalovací tým. Čas pro naše vystoupení nastal po druhé hodině a po nutné přípravě pyra, letištěm zahřměl mohutný zvuk Stakenova Motorů a za ním se vznesli čtyři stíhači s německými výsostnými znaky na křídlech, aby se zformovali a za zvuku sirén se spustili k útoku na nepřátele. Tento útok byl v historii skupiny opravdu jedinečný, především díky tomu že historicky poprvé na letiště u Verdunu útočil bombardér a ne zrovna ledajaký! 6m Stakena doprovodila na jednom křídle dvojice EIII a DVII na křídle druhém Albatros s Aviatik Bergem. Po té již do vzduchu startují spojenci a obloha je plná letadel (celkem 10), na zemi to bouchá a letadla bojují a následně hoří a padají k zemi. Přistání všem vyšla až na moji DVII, která svedla při přistání boj s Hasičským autem a dopadlo to 1:1 hasička s ulomeným žebříkem a DVII se zlomenou nohou podvozku. Po hladkém přistání Stakena tradiční děkovačka divákům. Toto vystoupení bylo zlomové hned ve dvou věcech jednak to bylo první vystoupení Stakena spolu se skupinou a také poprvé odpalovaly pyro naše mechaniky a nutno dodat že po krátkém zaškolení to zvládly na výbornou. Mohli jsme být tedy právem spokojeni. V sobotu večer si pak ještě větší část skupiny dala tréninkový let. V depu jsme společnými silami provizorně „zadlahovali“ zlomenou nohu mojí DVII a po uklidu modelů do hangáru jsme opět usedli k večernímu klábosení a zpěvu za doprovodu kytar. Ještě před setměním Oberst vytáhnul miniaturního pipera a s tím si polítal kdo měl chuť, pohled na mě a hraběte se zamotanýma, skříženýma rucema na vysílači (obrácený mód) byl komický. Po setmění si pak ještě Hrabě s Kamilem zabojovali s osvětlenými Vapory a po jejich srážce byla vyhlášena noční bojovka „kdo najde ztracený podvozek“ no podařilo se až ráno. Neděle po ránu nevypadala úplně letově, každopádně jsme se hromadně pustili do příprav pyra. V 11 hodin děláme válečnou poradu, kde se skupina rozhoduje odlétat i za zhoršených povětrnostních podmínek, které ale nutno dodat se od rána výrazně zlepšily. Na zemi zůstává pouze Barbar kvůli problémům s vysílačem a já se s mojí DVII se „zadlahovanou“ podvozkovou nohou také neodvažuji. Jak trefně poznamenal Laco aspoň jsem to nekazil ☺. Sedm modelů tedy bojuje na obloze a odpálení pyra se opět ujala Bára, hasičku řídí Barbar, a Dana Kablásková dělá řídicího létání. Vystoupení opět klaplo bez problémů a po přistání Stakena, které je opravdovým modelářským zážitkem, uklízíme zbytky pyrotechniky a tím pro nás vystoupení na Bahnech končí. Pouštíme se do neoblíbeného balení a rozebírání modelů a celého kempu. Po té se ještě zúčastňujeme ukončení akce, kde naše skupina získává cenu diváků za nejlepší vystoupení a Ozzy si odváží diplom za největší model sletu. V následující tombole si odnáší nějakou tu drobnost snad každý a můžeme pomalu vyrazit k domovům. Slovy Hraběte „Byla to pěkná štace“. Obzvláště bych ze svého pohledu vypíchnul přípravu a vůbec organizaci pyrotechniky. Musím zde všem členům poděkovat že mne v tom nenechávají samotného, ale na přípravě se podílejí všichni. Stejně tak

příprava kabelů a efektů na ploše před vystoupením probíhá rychle a bezproblémově. Tato akce prokázala, že i co se týká odpalování, může jej po krátkém zaškolení provádět kdokoli, kdo má volné ruce. Díky této týmové práci se nám i přes absenci profesionálního pyrotechnika daří pyrotechniku zajistit na dostatečné úrovni a nyní již můžeme jen ladit a vylepšovat. Nyní se již připravujeme na další a v této sezóně předposlední akci v Německém Lehrte, která proběhne ve dnech 19-21.8.2011. To bude sklizeň 😊

*Za GWFC
Iren von Göding*